

מעשי יצירה

1. אורה של חיים ושל טוב, של כח פועל ושל גבורה כללית, יוצאת לאיש הפרטי ולאמה בכללה מהיפי והטוב, הגבורה והנצחיות, שיש בגניזה בכם סודות הטעמים של המצוות הנעשות באמונה לשם-שמים. כל מי שמרפה עצמו מדברי תורה ואפלו ממצנה קלה אין בו כח לעמד בעת צרה.²³ וכל מי שעושה את המצוות כלן ומחזיק בתורה בלא רפיון, כח-החיים שהוא גנוז ביסוד טעמי-תורה עושה בו את שלו, אף-על-פי שאיננו מרגיש בעת העשייה והלמוד כל תוספת כח גשמי או רוחני בקרבו, ובכל-עת-מצא שפח-חיים דרוש להתגלות יצא כח חיים אצור, אשר נגזז על-ידי התורה והמצוות, ומחמם את הלב ומאיר את הנשמה.

2. את המחשבות העליונות הגנוזות במצוות נוכל להמשיך בקרב לבבנו בלבוש ציורי שכל המתהלכים עם החיים. לא נטעה לדמות בדברים העליונים, המגמות האלהיות, ולחשב שאם הם מתגלים אלינו אנו יכולים כבר לסמן את כל ערכם; אבל יודעים אנו, שיש ללבנו על מה להתרומם ולכח-חיינו על מה לבסס את פעולותיו בחפץ חפשי מלא ענג.

3. מרחוק אנו רואים את כנסת-ישראל מעטרת בכל הדרך, כמו שאנו חולמים עליה ומצפים לראותה, אנו רואים שהיא צועדת בגאונה לרשם יפה את קלסתרה, כדי שתהיה שלמה בכל כחותיה בעבור עצמה וממילא גם-כן בעבור כל. בגדלה איננה באה מתוך דרכי-חיה אל רעיוניה, דעותיה והלך-נפשה, אלא להפך, ממעלה למטה, מתוך מחשבותיה והגיון-לבבה על עצמה ועל העולם היא באה לאוצר המעשי שלה והיא מוצאת את מנוחתה, את עצמת כבודה וערכה, כשהיא מגשמת את רוחניותה בחיה, בחיי אישיה הפרטיים ובחיי לאמיותה. וזהו רז התשובה המביאה לידי גאולה. לעתיד יוחל הבגן מפנימיותו. מנקדת-ציון²⁴ ילך הלוך והתפשט עד חוצות יהודה וגבולות ישראל. "היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים"²⁵. והעתיד הנהו הולך וצויד, הולך ונגש לנו. נתרומם מעט, נזכך מעט את רגשותינו ושכלנו והננו עומדים סמוך לו, הננו רואים את רעדת קרני אורו המעלפים בצעף, אשר מדת דקותו או עביו תלויה היא בחשבוננו הפרטי וכל אחד ואחד יוכל למצא מהרהורי לבו. אשרי מי שמלא את לבו תקנות חיים וצפית ישועה, שהוא רואה כבר את אור הישועה, כשהיא שולחת לנו את קויה.

4. בתוך התורה הנגלית עם כל סעיפיה מתפרץ הזרם של המענינות הנסתרים הללו, הנובעים ממעמקי המחשבות העליונות שנצח ישראל חי בהם, "נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם, כי לא אדם הוא להנחם"²⁶.

5. ובתוך החיים הגלויים הנעשים לעינינו, המוצאים את מקומם בצורה של סכה דלה, מלאה מסכנות חמרית ורוחנית, בארץ-ישראל, השבה לתחיה על-ידי כחות פעוטים, הנדחפים על-ידי רעיונות עמומים, הרהורי לב מלאים מחשכים וקצפי יאוש, ומדלחים בדלח של כפירה ונטות רשע, בתוך-תוכם מסתתרת שכינת אל חי. "מה גדלו מעשיך ד', מאד עמקו מחשבתך!"²⁷.

23 ברכות סג.

24 יומא נד : ; עץ-חיים, שער הארת המוחין פרק ה [דף לז].

25 תהלים נא, כ.

26 שמואל-א טו, כט.

27 תהלים צב, ו.